Vitae sanctorum patrum
[Straßburg: Drucker der Vitas patrum], 3. Juli 1483 Seite 147

LXV

FUit vir in alexandria noīe ¶ E
Paphunciꝰ honorabilꝭ oībꝫ.
et custodiens mādata dei Hic
accepit coniugē dignā generis
sui. ⁊ ipsa honestis moribꝫ plena sed steri
lis. non pariebat. Uir aūt eius nimis flu
ctuabat. eo ꝙ nō haberet filiū. cui oēs fa
cultates suas relinqret. vt post obitū suū
bene ⁊ congruēter suā substātiaꝫ guberna
ret. Coniunx vero indigētibꝫ nō cessabat
ministrare. nocte ⁊ die ecclesijs dei adhe-
rens. et obsecrationibꝫ orans ⁊ petens a
deo dari sibi filiū. maxīe videns suū virꝫ
nimiū fluctuantē. Multā etiam pecuniaꝫ
erogans paupibꝫ et oratoribus. poscebat
impleri desideriū suum. Similr autem ⁊
vir eius circūiens querebat īuenire aliqꝫ
hominū dignum deo. qui posset ꝓcibꝫ su-
is effectum desiderijs eius ꝑficere. et ita
ambulauit ad qͦddam monasteriū. quia
eiusdē monasterij pr̄ magnꝰ apd deuꝫ eē
dicebatꝛ. Illicoqꝫ ingressus ⁊ mltam pecu
niam offerēs. multā etiā ab abbate fidu-
ciam ⁊ ab vniuersꝭ fratribꝫ ꝯsecutus est.
Post multū vero tēpis indicauit abbati
causaꝫ desiderij sui. Qui ꝯpatiens illi po
stulauit a dn̄o dari illi fructum ventris et
amborꝫ orōnes exaudiens deus. largitus
est illi filiam vnā. Uidens aūt paphun-
cius abbatis ꝯuersatōem. nunqꝫ a mona
sterio recedebat vnde coniugē suā intro
duxit. vt bn̄diceretur ab abbate ⁊ a fratri
bus. Tollentes aūt infantulā a lacte. ⁊ fa
cta annorꝫ septem baptizata est. imposue-
runtqꝫ illi nomē Eufrosina. Gaudebant
aūt sup illam ꝑentes eius. qꝛ erat accepta
deo ⁊ pulcra facie. ¶ Facta igitꝛ annorū
duodecim. mater eiꝰ migrauit ex hͦ seclo
Remansit aūt pater eius erudiens eam
litteris et lectionibꝫ. ceteräqꝫ huiꝰ mun
di sapientiā. Puella vero tantā excipie-
bat disciplinā ut miraretꝛ pater illius pru
dentiam. Opinio aūt eius ꝑagrauit totā
ciuitatē et de sapientia eius ⁊ doctrina. et
quia nimis pulcra erat ⁊ composita vultu
et animo. Multis aūt decertātibꝫ cuꝫ pa
tre eius de ea. ad finem ꝑuenire non potē
rant. sed ipe pater tm̄ dixit. dn̄i voluntas
fiat. Unus aūt exupans omnes in hono-
re ⁊ diuitijs. accersiuit prēm eius. ⁊ postu
lauit ab eo dari filiam eius. filio suo ī ma-
trimoniū. Et concedens fieri. cōsuete de
sponsauit eam illi. F ¶ Post nō mul
tum vero tpis. accipiēs eam paphūcius
dum esset annorꝫ decē ⁊ octo. abijt in mo
nasteriū cum ea in quo ꝯsueuerat venire
Multamqꝫ iterꝫ pecuniam largitus est.
ad necessaria fratrꝫ. Dixitqꝫ abbati. Fru-
ctum orationū tuarꝫ adduxi tibi. vt orēs
pro ea. quia iam ad nuptias eā tradere vo
lo. Iussit aūt abbas introduci eā in xeno-
dochium monasterij. et locutus est cū ea
benedicensqꝫ exhortatus est eā de castita-
te ⁊ patientia timoris dei. Faciens autem
ibi tres dies. aurem qnotidie ponebat
ad psalmos. ⁊ videns singulorꝫ conuersa
tionem. et spiritale ꝓpositū mirabatꝛ eorū
vitam dicens. Beati sunt viri isti. qui et
in hoc seculo siles sunt angelis. ⁊ post hoc
vitam eternā ꝯsequūtur. Et cepit cor eiꝰ
sollicitans eē in zelo timoris dei. post tres
autē dies dixit paphuncius ad abbatem
Ueni pater vt salutet te ancilla tua. ⁊ orā
pro ea. qꝛ ambulare volumus in ciuitatē.
Cumqꝫ venisset abbas. ꝓiecit se ad pedes
eius dicens. Obsecro pater ora ꝓ me vt
lucretꝛ deus animā meaꝫ. Extenditqꝫ ma
num et bn̄dixit eam dicēs. Deus qui co
gnoscis hominē anteqꝫ nascatur tu istius
ancille curam habere dignare vt merea-
tur portionē et consortiū in regno celorꝫ.
Et commēdantes se seni. abierūt in ciui-
tatem. Pater vero illius. si aliquādo in-
ueniebat monachū aliquem adducebat ī
domū suam. petens ut oraret ꝓ ea. Una
autem die anniuersaria qua ordinatus ē
abbas. vnum ex fratribꝫ misit ad paphū
cium vt inuitaret eum ad solemnitatem
abbatis Qui abiens in domū eius requi
siuit eum. Pueri autem dixerūt. ꝓcessit.
¶ Audiens autē eufrosina. et aduocās
illum fratrem. cepit interrogare eū. Dic

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-137/0147
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
gefördert durch die DFG